

**Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ
ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥΣ
ΚΑΙ
Η ΣΙΩΠΗΡΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**

Κυριάκου Δημ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
τ. Εφέτη τακτικής δικαιοσύνης

I. Η παραίτηση από τα ένδικα μέσα

1.1. Η παραίτηση από τα ένδικα μέσα πριν από την άσκηση αυτών είναι παραδεκτή¹, ακόμα κι αν δεν έχει ακολουθηθεί ο τύπος που αναφέρεται στην ΚΠολΔικ 294 (σε συνδ. με 299)². Επομένως, η παραίτηση αυτή εγκύρως συντελείται και με συμφωνία των διαδίκων³⁻⁴, υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα διαθέσεως του αντικειμένου της δίκης⁵.

Σε περίπτωση όμως κατά την οποία ο δηλώνων την παραίτηση δεν είναι ο διάδικος, παρά ο δικαστικός πληρεξούσιός του, τότε για το έγκυρο της παραίτησεως απαιτείται ο τελευταίος να είναι εφοδιασμένος με ειδική πληρεξουσιότητα⁶, η οποία είναι απαραίτητο να έχει δοθεί κατά ένα από τους τύπους της ΚΠολΔικ 96. Συνεπώς κατά κανόνα δεν αρκεί το

¹ ΑΠ 633/1990 ΕΛΔ 1991/332.

² **Κονδύλης**, Το δεδικασμένον κατά τον ΚΠολΔικ, (έκδ. 1982), § 10 II 5 σελ. 107. ΑΠ 91/2008 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 226/2006 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 180/2002 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ/2002 (1).

³ ΑΠ 702/2006 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 1238/2003 ΕΛΔ 2005/396.

⁴ Κατά τη νομολογία, η εν λόγω συμφωνία δεν ρυθμίζεται από τα άρθρα 294-299 ΚΠολΔικ, διότι οι διατάξεις αυτών προϋποθέτουν ότι το οικείο δικονομικό δικαίωμα έχει ασκηθεί ενώπιον δικαστηρίου. Η συμφωνία αυτή είναι ισχυρή, κατά τους περί συμβάσεων κανόνες του ΑΚ (**Παπαδόπουλος**, Η αναιρετική διαδικασία κατά τον ΚΠολΔικ, (έκδ. 1997), § 35 σελ. 104-105. **Σινανιώτης**, Η αναίρεση κατά τον ΚΠολΔικ, (έκδ. 1996), § 7 Β 3 σελ. 70-71).

⁵ Δικαίωμα διαθέσεως του επιδίκου αντικειμένου δεν υφίσταται στις ειδικές διαδικασίες των γαμικών διαφορών (ΚΠολΔικ 592 επ.) (ΑΠ 1983/2006 ΧριδΔικ 2007/633), καθώς και στις διαφορές που αναφέρονται στις σχέσεις γονέων και τέκνων (ΚΠολΔικ 614 επ.).

⁶ ΚΠολΔικ 98 περίπτ. β΄. ΑΠ 180/2002 Α΄ Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ 2002 (1).

ιδιωτικό έγγραφο, εκτός εάν συντρέχει η περίπτωση της ΚΠολΔικ 96 § 3, δηλαδή εάν η δίκη κατά την οποία παρασχέθηκε η ειδική πληρεξουσιότητα διεξήχθη ενώπιον του Ειρηνοδικείου.

Πάντως, η έλλειψη της εν λόγω ειδικής πληρεξουσιότητας θεραπεύεται με μεταγενέστερη έγκριση αυτής, (ρητή ή σιωπηρή), που ενεργεί αναδρομικώς⁷.

2. Η σιωπηρή αποδοχή της απόφασης

2.1. Από τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 573 παρ. 1 και 577 παρ. 1 και 2 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι η εκ μέρους του αναιρεσειόντος αποδοχή της προσβαλλόμενης αποφάσεως, που καθιστά την μετά από αυτήν (αποδοχή) ασκηθείσα αίτηση αναίρεσης απαράδεκτη λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος⁸, υποδηλώνει παραίτηση από το δικαίωμα άσκησής της, για την οποία δεν απαιτείται η τήρηση ορισμένου τύπου και συνεπώς μπορεί να γίνει είτε ρητώς με την τήρηση των διατυπώσεων του άρθρου 297 Κ.Πολ.Δ. (δηλαδή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου διαδίκου) είτε σιωπηρά με πράξεις από τις οποίες υποδηλώνεται σαφώς η προς τούτο βούληση⁹.

2.2. Σχετικώς, η Ολομέλεια του ΑΠ αποφάνθηκε ως εξής : «Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294, 297, 298 και 299 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η αποδοχή της αποφάσεως, προ της ασκήσεως κάποιου ενδίκου μέσου εναντίον της, η οποία υποδηλώνει παραίτηση από το δικαίωμα της ασκήσεώς του, δεν υπόκειται σε ορισμένο διαδικαστικό τύπο, όπως εκείνη που γίνεται μετά την άσκηση του ενδίκου μέσου, δυναμένη να γίνει ρητώς, με την τήρηση των διατυπώσεων που διαγράφονται στη διάταξη του άρθρου 297 του κώδικος αυτού και συγκεκριμένα με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο αυτού που παραιτείται, είτε σιωπηρώς, με δηλώσεις ή πράξεις από τις οποίες συνάγεται αναγκαίως ο περί αποδοχής σκοπός. Τοιαύτη περίπτωση σιωπηρής παραίτησεως από της ασκήσεως κάποιου ενδίκου μέσου δύναται να συντρέχει **και όταν ο δικαιούχος εισπράττει το μέρος της τελεσιδίκως σ' αυτόν επιδικασθείσης απαιτήσεως μετά των τόκων και της δικαστικής δαπάνης, χωρίς επιφύλαξη από αυτόν δια το υπόλοιπο μέρος της απαιτήσεώς του, ως προς το οποίο απερρίφθη η αγωγή του.** Εξάλλου, ναι μεν η παραίτηση από το δικαίωμα προς άσκηση (τακτικού/εκτάκτου) ενδίκου μέσου προϋποθέτει, την ύπαρξη ειδικής πληρεξουσιότητας προς τον δικηγόρο, ο οποίος προβαίνει στη σχετική

⁷ ΟλομΑΠ 15/2008 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΟλομΑΠ 1408/1984 ΕΛΔ 1985/198.

⁸ ΑΠ 1549/2005 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ.

⁹ ΟλομΑΠ 15/2008, ανωτ. ΑΠ 91/2008 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 702/2006 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 226/2006 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 1549/2005 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 1238/2003 ΕΛΔ 2005/396. ΑΠ 180/2002 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ/2002. ΑΠ 1099/2001 ΕΕΡΓΔ 2003/540.

δήλωση (ΚΠολΔ 98 εδάφ. β'). Πλην όμως, όπως προκύπτει από το άρθρο 544 αριθ. 4 του ιδίου Κώδικος, διασταλτικώς ερμηνευόμενο, η ακυρότητα που επέρχεται από την ως άνω έλλειψη θεραπεύεται, εφόσον ο ενδιαφερόμενος διάδικος εγκρίνει την παραίτηση εκ των υστέρων, με αποτέλεσμα, αυτή να ισχυροποιείται αναδρομικώς. Τέλος, η εν λόγω έγκριση μπορεί να γίνει ρητώς ή σιωπηρώς, με πράξεις του δικαιούχου, οι οποίες εμφανώς την υποδηλώνουν. Μία από τις πράξεις αυτές είναι αναμφισβητήτως και η από μέρους αυτού ανεπιφύλακτη είσπραξη του ποσού που παραδόθηκε από τον οφειλέτη στον πληρεξούσιο δικηγόρο του»¹⁰.

Τις εκτεθείσες παραδοχές του Ακυρωτικού ακολούθησαν και αποφάσεις των Τμημάτων του¹¹. Επομένως, η νομολογία στο σημείο τούτο φαίνεται ότι παγιώνεται.

¹⁰ ΟλομΑΠ 15/2008, ανωτ. ΟλομΑΠ 626/1980.

¹¹ ΑΠ 348/2006 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 702/2006 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 763/2003 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 1085/2001 ΕΛΔ 2003/423.